

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. lapkričio 20 d.*

Byloje C-375/07

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2007 m. liepos 13 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2007 m. rugpjūčio 3 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris ir C. Toader (pranešėja),

* Proceso kalba: olandų.

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. gegužės 22 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV*, atstovaujamos advokato H. de Bie,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels, C. ten Dam ir M. Mol,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Georgiadis, Z. Chatzipavlou ir I. Pouli,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. Albenzio,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Patakia, padedamos advokato F. Tuytschaever,

susipažinęs su 2008 m. rugsėjo 4 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl ryžinio popieriaus importui taikomos tarifinės pozicijos bei galimo 1997 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1196/97 dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotoje nomenklatūroje (OL L 170, p. 13, toliau – klasifikavimo reglamento) negaliojimo ir dėl nacionalinio teismo teisės nagrinėti ieškinį, kuriuo apskūstas sprendimas dėl paskesnio importo muitų išieškojimo, kai Europos Bendrijų Komisija nagrinėjamų importo operacijų atžvilgiu jau yra pateikusi tam tikrus teisės ar fakto vertinimus.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Staatssecretaris van Financiën* ir *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV* (toliau – *H & S*) dėl ryžinių lakštų, taip pat vadinamų „ryžiniu popieriumi“, tarifinės klasifikacijos.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

Teisės nuostatos, susijusios su ryžinio popieriaus tarifine klasifikacija

- 3 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1) nustatyta prekių, dėl kurių atliekami importo arba eksporto operacijos Europos Bendrijoje, Kombinuotoji nomenklatūra (toliau – KN), esanti šio reglamento I priede.

4 Šiuo atveju galėtų būti taikomos KN 1901 90 99 ir 1905 90 20 subpozicijos, 1997 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1624/97, iš dalies keičiančiu Reglamento Nr. 2658/87 I priedą, (OL L 224, p. 16) priimta redakcija.

5 KN 1901 ir 1905 pozicijos ir atitinkamos jų subpozicijos apibrėžtos taip:

„1901	Salyklo ekstraktas; maisto produktai iš miltų, kruopų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurių sudėtyje nėra kakavos <...> nenurodyti kitoje vietoje; maisto produktai iš prekių, klasifikuojamų 0401–0404 pozicijose, kurių sudėtyje nėra kakavos <...> nenurodyti kitoje vietoje:
<...>	
1901 90 99	– – – Kiti:
<...>	
1905	Duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai, su kakava arba be kakavos; ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafLIAI, ryžinis popierius ir panašūs produktai:
<...>	
1905 90	– Kiti:

<...>	
1905 90 20	– – Ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojami farmacijoje, plokštieji vafLIAI, ryžinis popierius ir panašūs produktai.“

6 KN versijoje olandų kalba 1905 pozicija ir atitinkamos subpozicijos apibrėžtos taip:

„1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel:
<...>	
1905 90	– andere:
<...>	
1905 90 20	– – ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.“

7 Siekdama užtikrinti vienodą KN taikymą Bendrijoje, Komisija gali, remdamasi Reglamento Nr. 2658/87 9 straipsnio 1 dalies a punkto pirmąją įtrauka, priimti reglamentus, numatančius atskirų prekių klasifikaciją pagal KN.

- 8 Pagal klasifikavimo reglamento priedą KN 1905 90 20 subpozicijai priklauso „sausų, peršviečiamų įvairaus dydžio lakštų pavidalo maisto produktai, pagaminti iš ryžių miltų, druskos ir vandens“. Šiame priede taip pat patikslinama, kad „išmirkyti vandenyje <...> šie lakštai paprastai naudojami „suktinukams“ bei panašioms produktams vynioti“.
- 9 1983 m. birželio 14 d. Tarptautinė suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos (toliau – SS) konvencija ir 1986 m. birželio 24 d. šios konvencijos pakeitimo protokolas (toliau – SS konvencija) Europos ekonominės bendrijos vardu buvo patvirtinti 1987 m. balandžio 7 d. Tarybos sprendimu 87/369/EEB (OL L 198, p. 1).
- 10 Pagal SS konvencijos 3 straipsnio 1 dalį kiekviena Susitariančioji šalis įsipareigoja, kad jos muitų tarifų ir statistikos nomenklatūros atitiks SS, kad ji be papildymų ar pakeitimų naudos visas jos pozicijas ir subpozicijas kartu su jas atitinkančiais skaitmeniniais kodais ir laikysis minėtos sistemos numeravimo tvarkos. Ta pati nuostata numato, kad kiekviena Susitariančioji šalis įsipareigoja taikyti bendrąsias SS aiškinimo taisykles ir visas SS skyrių, skirsnių bei subpozicijų pastabas, taip pat nekeisti pastarųjų apimties.
- 11 Muitinių bendradarbiavimo taryba, vėliau pervadinta Pasaulio muitinių organizacija, įkurta 1950 m. gruodžio 15 d. Briuselyje priimta konvencija dėl minėtos tarybos įkūrimo, SS konvencijos 8 straipsnyje numatytomis sąlygomis patvirtina SS komiteto priimtas aiškinamąsias pastabas ir klasifikavimo nuomones.

12 Komisijos KN 1905 90 20 subpozicijos paaiškiniame nurodoma „SS paaiškinimų 1905 pozicijos paaiškinimų B dalis“.

13 SS 1905 pozicijos paaiškinimas išdėstytas taip:

„<...>

A. Duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai, kurių sudėtyje yra kakavos arba jos nėra.

<...>

B. Ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafliai, ryžinis popierius ir panašūs produktai.

Ši pozicija apima produktus iš miltų ar krakmolo, kurie paprastai yra lakštų pavidalo, daugiausia kepti ir labai įvairios paskirties.

<...>

Jai priskiriami ir džiovinti arba kepti sausblyniai iš miltų ar krakmolo, skirti naudoti kepiniuose arba konditerijos gaminiuose, pavyzdžiui, nugoje. <...>“

Teisės nuostatos dėl paskesnio importo muitų neįtraukimo į apskaitą ir atsakymo juos išieškoti

— Dėl paskesnio muitų neįtraukimo į apskaitą

- ¹⁴ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1), iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97 (OL L 17, 1997, p. 1, toliau – Muitinės kodeksas), 220 straipsnio 2 punkte numatyta:

„2. <...> paskesnis įtraukimas į apskaitą neatliekamas, jeigu:

<...>

- b) teisiškai privaloma sumokėti maito suma nebuvo įtraukta į apskaitą dėl muitinės padarytos klaidos, kurios, yra pagrindo manyti, asmuo, privalėjęs sumokėti tokią

pinigų sumą, negalėjo nustatyti, veikdamas sąžiningai ir laikydamasis visų galiojančių teisės aktų nuostatų, susijusių su muitinės deklaracijos pateikimu.

<...>“

- 15 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1), iš dalies pakeisto 1998 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1677/98 (OL L 212, p. 18, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 869 straipsnyje numatyta:

„Muitinė priima sprendimą neįtraukti nesumokėtų muitų į apskaitą:

<...>

- b) tais atvejais, kai muitinė yra tos nuomonės, kad sąlygos, nurodytos (Muitinės) kodekso 220 straipsnio 2 dalies b punkte, įvykdytos, su sąlyga, kad pinigų suma, kurios ūkio subjektas nesumokėjo dėl vienos ar daugiau importo ar eksporto operacijų, bet dėl vienos klaidos, – yra mažesnė negu 50 000 (eurų) pinigų suma.

<...>.“ (Pataisytas vertimas)

16 Įgyvendinimo reglamento 871 straipsnis išdėstytas taip:

„Kitais nei 869 straipsnyje nurodytais atvejais, kai muitinė mano, kad Kodekso 220 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos sąlygos yra įvykdytos, arba abejoja dėl šios nuostatos kriterijų taikymo konkrečiu atveju, tokį atvejį ji perduoda svarstyti Komisijai, kad ji priimtų sprendimą pagal 872–876 straipsniuose numatytą procedūrą. Į Komisijai siunčiamą bylą turi būti įtraukti visi išsamiai perduotam atvejui nagrinėti reikalingi duomenys. Be to, prie jos turi būti pridėtas Komisijai perduotinu atveju suinteresuotojo asmens pasirašytas pareiškimas, kuriame jis tvirtina, kad galėjo susipažinti su byla ir neturi nieko pridurti, arba išvardija visus papildomus duomenis, kuriuos, jo nuomone, svarbu įtraukti į bylą.

Gavusi šią bylą, Komisija nedelsdama apie tai praneša suinteresuotajai valstybei narei.

Nustačius, kad valstybės narės pateiktos informacijos nepakanka sprendimui dėl jai perduoto atvejo priimti, Komisija gali prašyti pateikti papildomos informacijos.“
(Pataisytas vertimas)

17 Įgyvendinimo reglamento 873 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta:

„Pasitarusi su ekspertų grupe, sudaryta iš visų valstybių narių atstovų, kurie susitinka Komiteje, kad aptartų atitinkamą atvejį, Komisija priima sprendimą, kad aptariamomis aplinkybėmis paskesnis muitų įtraukimas į apskaitą yra galimas arba kad jis yra negalimas.“ (Pataisytas vertimas)

— Dėl muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti

18 Pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį:

„1. Importo arba eksporto muitai gali būti grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti susidarius 236, 237 ir 238 straipsniuose nenurodytoms padėtimis:

— nustatytoms taikant Komiteto procedūrą,

— sąlygotoms aplinkybių, kuriomis suinteresuotojo asmens veiksmuose nematyti apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių. Padėtys, kurioms susidarius gali būti taikoma ši nuostata, ir procedūros, kurios turi būti taikomos tokiais atvejais, nustatomos taikant Komiteto procedūrą. Muito grąžinimui arba atsisakymui jį išieškoti gali būti nustatomos ir specialios sąlygos.

2. Dėl 1 dalyje nurodytų priežasčių muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu <...> atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas. <...>“

19 Įgyvendinimo reglamento 905 straipsnyje numatyta:

„1. Kai sprendimą priimanti muitinė, kuriai pagal Kodekso 239 straipsnio 2 dalį pateiktas prašymas grąžinti muitus arba atsisakyti juos išieškoti, negali priimti sprendimo vadovaudamasi 899 straipsniu, o prašymas pagrįstas įrodymais, kad dėl aplinkybių, kuriomis suinteresuotojo asmens veiksmuose nematyti apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių, susidarė ypatinga padėtis, valstybė narė, kuriai priklauso ši muitinė, kreipiasi į Komisiją, kad ji priimtų sprendimą dėl šio atvejo pagal 906–909 straipsniuose nustatytą procedūrą.

Tačiau, išskyrus tuos atvejus, kai sprendimą priimanti muitinė abejoja, ji pati gali nuspręsti grąžinti muitus arba atsisakyti juos išieškoti tuomet, kai mano, kad Kodekso 239 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos yra įvykdytos, jeigu tik atitinkama suma, tenkanti kiekvienam ūkio subjektui vienos ar daugiau importo arba eksporto operacijų atžvilgiu, bet susidaranti esant toms pačioms ypatingoms aplinkybėms, yra mažesnė nei 50 000 (eurų).

Sąvoka „suinteresuotasis asmuo“ suprantama taip pat, kaip ir 899 straipsnyje.

Visais kitais atvejais sprendimą priimanti muitinė prašymą atmeta.

2. Į Komisijai siunčiamą bylą turi būti įtraukti visi išsamiai perduotam atvejui nagrinėti reikalingi duomenys. Be to, prie jos turi būti pridėtas prašymo grąžinti muitus arba atsisakyti juos išieškoti pateikėjo pasirašytas pareiškimas, kuriame jis tvirtina, kad galėjo susipažinti su byla ir neturi nieko pridurti, arba išvardija visus papildomus duomenis, kuriuos, jo nuomone, svarbu įtraukti į bylą.

Gavusi šią bylą, Komisija nedelsdama apie tai praneša suinteresuotajai valstybei narei.

Nustačius, kad valstybės narės pateiktos informacijos nepakanka sprendimui dėl jai perduoto atvejo priimti, Komisija gali prašyti pateikti papildomos informacijos.

<...>“ (Pataisytas vertimas)

20 Įgyvendinimo reglamento 907 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta:

„Pasitarusi su ekspertų grupe, sudaryta iš visų valstybių narių atstovų, kurie susitinka Komiteje, kad aptartų atitinkamą atvejį, Komisija priima sprendimą, kad aptariamomis aplinkybėmis paskesnis muitų įtraukimas į apskaitą yra galimas arba kad jis yra negalimas.“ (Pataisytas vertimas)

Nacionalinė teisė

21 Bendrojo administracinės teisės įstatymo (*Algemene Wet Bestuursrecht*) 8:72 straipsnio 4 dalis numato:

I - 8728

„Jei teismas pripažįsta ieškinį pagrįstu, jis gali įpareigoti administracinę instituciją priimti naują sprendimą arba atlikti kitą jo sprendime nurodytą veiksmą, arba gali nuspręsti, kad jo sprendimas pakeičia panaikintąjį sprendimą arba panaikintąją to sprendimo dalį“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 22 *H & S* yra Nyderlandų gamybos ir prekybos įmonė, aprūpinanti restoranų savininkus rytietiškais maisto produktais. Dėl to ji daugelį metų importuoja ryžinį popierių iš Vietnamo.
- 23 Dar 1996 m. šį produktą *H & S* importavo pagal KN 1901 90 99 poziciją. Šią tarifinę klasifikaciją Nyderlandų muitinė (toliau – muitinė) patvirtino kelis kartus, taip pat ir tuomet, kai buvo ištirtos ir patikrintos importuojamos siuntos.
- 24 1997 m. birželio 27 d. Komisija priėmė klasifikavimo reglamentą, pagal kurį nagrinėjami produktai priskiriami KN 1905 90 20 subpozicijai. Šis reglamentas paskelbtas 1997 m. birželio 28 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir įsigaliojo 1997 m. liepos 19 dieną.
- 25 Vis dėlto *H & S* toliau importavo ryžinį popierių, priskirdama jį 1901 90 99 tarifinei subpozicijai, o muitinė ir toliau priėmė jos deklaracijas, pastaruosius kartus – 1997 m. liepos 14 d. ir 1998 m. kovo 16 dieną. Tačiau tą pačią kovo 16 d. ji pastebėjo klaidingą klasifikavimą ir pranešė šiai bendrovei, kad jos importuojama prekė priklauso

klasifikavimo reglamente numatytai pozicijai, t. y. KN 1905 90 20 subpozicijai. Nuo tada *H & S* deklaravo savo maisto produktus, nurodydama pastarąją poziciją.

- 26 2000 m. muitinė pranešė *H & S*, kad pradėjo muitų, kurie nuo 1997 m. lapkričio 25 d. iki 1998 m. vasario 2 d. turėjo būti sumokėti pagal KN 1905 90 20 subpoziciją, paskesnio išieškojimo procedūrą.
- 27 *H & S* pateikė prašymą atsisakyti išieškoti minėtus muitus. 2002 m. rugsėjo 19 d. Komisijai pateiktas prašymas pagal Įgyvendinimo reglamento 905 straipsnį. 2004 m. birželio 17 d. Komisija dėl šio prašymo priėmė sprendimą REM 19/2002, kuriuo pripažino, kad atsisakymas išieškoti importo muitus šiuo konkrečiu atveju nėra pateisinamas (toliau – 2004 m. birželio 17 d. Sprendimas). Šį sprendimą *H & S* ginčijo Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme, 2004 m. rugsėjo 23 d. pateikusi ieškinį dėl panaikinimo. 2006 m. lapkričio 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą *Heuschen & Schrouff Oriental Foods prieš Komisiją* (byla T-382/04) atmesti minėtą ieškinį. Dėl šio sprendimo *H & S* pateikė apeliacinį skundą, Teisingumo Teismo kanceliarijoje užregistruotą byla Nr. C-38/07 P.
- 28 2000 m. lapkričio 22 d. muitinė išsiuntė *H & S* pranešimą apie reikalavimą sumokėti 645 399,50 NLG (arba 292 869,52 eurų). Išnagrinėjęs *H & S* pateiktą prieštaravimą, inspektorius paliko galioti visus reikalavimus sumokėti muitus, išskyrus tik tą, kuriuo reikalaujama sumokėti 13 650,30 NLG sumą, panaikinus muitinės deklaraciją.
- 29 2001 m. kovo 29 d. *H & S* pateikė skundą *Tariefcommissie*, kurią, vykstant procedūrai, pakeitė *Gerechtshof te Amsterdam*. Pastarasis 2004 m. gruodžio 7 d. pripažino skundą pagrįstą ir panaikino inspektoriaus sprendimą ir reikalavimus sumokėti muitus. Šis teismas patvirtino, kad ryžiniai lakštai priklauso KN 1905 90 20 subpozicijai. Tačiau klaidingą KN 1901 90 99 subpozicijos taikymą lėmė muitinės klaida, kurios *H & S*

pagrįstai negalėjo nustatyti ir dėl kurios pagal Muitinės kodekso 220 straipsnį atsisakoma paskesnio nesumokėtų importo muitų išieškojimo.

- 30 *Staatssecretaris van Financiën* pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme, ginčydama tai, kaip *Gerechtshof te Amsterdam* taikė Muitinės kodekso 220 straipsnį, o *H & S* pateikė priešpriešinį kasacinį skundą, kad būtų pripažinta, jog jos produktai iš tiesų priklauso KN 1901 90 99 subpozicijai.
- 31 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aišku, kad neginčijama, jog importuojami produktai gaminami iš ryžių miltų, sumaišytų su vandeniu ir druska, suminkant tešlą, kuri iškočiojama ir išdžiovinama. Šiuos produktus prieš vartojant reikia termiškai apdoroti.
- 32 Dėl priešpriešinio kasacinio skundo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pripažįsta, kad pagal SS paaiškinimus KN 1905 poziciją labiau apibūdina tai, kad ji apima plonus produktus, nei tai, kad joje numatyti kepti produktai.
- 33 Vis dėlto, remiantis Teisingumo Teismo praktika, galima tvirtinti ir tai, kad KN 1901 pozicija skiriasi nuo KN 1905 pozicijos tuo, jog pirmoji apima nekeptus produktus, o antroji – keptus.

- 34 Kadangi klasifikavimo reglamentu ryžiniai lakštai be išlygų priskiriami KN 1905 pozicijai, *Hoge Raad der Nederlanden* mano, kad būtina kreiptis į Teisingumo Teismą dėl jo galiojimo.
- 35 Dėl pagrindinio kasacinio skundo šis teismas konstatuoja, kad *Gerechtshof te Amsterdam* 2004 m. gruodžio 7 d. Sprendimu pripažino, jog trys kriterijai, susiję su galėjimu nustatyti muitinės klaidą ir būtini Muitinės kodekso 220 straipsniui taikyti, yra patenkinti, nors 2004 m. birželio 17 d. Komisija, įvertinusi ūkio subjekto rūpestingumą minėto kodekso 239 straipsnio taikymo tikslais, nusprendė, kad tie patys kriterijai nepatenkinti, o Pirmosios instancijos teismas pastarąją išvadą patvirtino minėtu sprendimu *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods prieš Komisiją*, atmesdamas *H & S* ieškinį dėl 2004 m. birželio 17 d. Sprendimo.
- 36 Pagal prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą kyla klausimas, kuriuo sprendimu turi vadovautis nacionalinė muitinė, kai Komisija ir nacionalinis teismas laikosi priešingos nuomonės dėl minėtų trijų kriterijų vertinimo. Konkrečiau tariant, reikėtų apibrėžti, kokia yra nacionalinio teismo kompetencija, palyginti su Komisijos kompetencija šių kriterijų taikymo srityje.
- 37 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad kai muitinė mano, jog Muitinės kodekse numatytos sąlygos įvykdytos, perduoda atvejį Komisijai, kad ši nuspręstų, ar būtina pradėti paskesnio importo muitų išieškojimo procedūrą (Muitinės kodekso 220 straipsnis) arba ar atsisakymas juos išieškoti yra pateisinamas (to paties kodekso 239 straipsnis). Tokiu atveju užtikrinama, kad Bendrijos teisė vienodai taikoma.

38 Tačiau kai muitinė nusprendžia, kad Muitinės kodekso 220 straipsnio taikymo sąlygos neįvykdytos, yra kitaip. Tokiu atveju ji nesikreipia į Komisiją. Jei suinteresuotasis asmuo dėl muitinės sprendimo pareiškia ieškinį, nacionalinis teismas sprendžia, ar įvykdytos sąlygos atsisakyti paskesnio išieškojimo. Tuomet vienodą Bendrijos teisės taikymą galima užtikrinti naudojantis prašymo priimti prejudicinį sprendimą mechanizmu. Vis dėlto, kai nacionalinio teismo sprendimą galima apskusti, jis neprivalo sustabdyti bylos nagrinėjimo, kad pateiktų prejudicinį klausimą.

39 Tokiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar tokie lakštai, kokie aprašyti (klasifikavimo) reglamento priede, priklauso (KN) 1905 pozicijai, jei tai yra iš ryžių miltų, druskos ir vandens pagaminti lakštai, kurie išdžiovinti, tačiau nėra termiškai apdoroti?

2. Atsižvelgiant į pirmojo klausimo atsakymą, ar (klasifikavimo) reglamentas galioja?

3. Ar (Įgyvendinimo) reglamento 871 straipsnį reikia aiškinti taip: kai pagal minėto 871 straipsnio 1 dalį muitinė privalo pateikti atvejį Komisijai, kad galėtų nuspręsti, ar šiuo atveju atsisakyti paskesnio muitų įtraukimo į apskaitą, nacionalinis teismas, nagrinėjantis skolininko ieškinį dėl muitinės sprendimo vykdyti paskesnį muitų įtraukimą į apskaitą, neturi teisės panaikinti paskesnio muitų įtraukimo į apskaitą

nusprendamas, jog (Muitinės kodekso) 220 straipsnio 2 dalies b punkte numatytos (privalomo) atsisakymo paskiau įtraukti muitus į apskaitą sąlygos įvykdytos, jei toks jo vertinimas prieštarauja Komisijos vertinimui?

4. Jei į trečiąjį klausimą būtų atsakyta, kad tam tikrų įgaliojimų priimti sprendimą paskesnio muitų išieškojimo srityje suteikimas Komisijai niekaip neapriboja nacionalinio teismo, turinčio priimti sprendimą dėl ieškinio, susijusio su paskesniu muitų išieškojimu, įgaliojimų, ar Bendrijos teisėje numatytos kitokios priemonės, užtikrinančias vienodą Bendrijos teisės taikymą, kai konkrečiu atveju Komisija ir nacionalinis teismas skirtingai vertina aplinkybes, remdamiesi kriterijais, kurie pagal Muitinės kodekso 220 straipsnį taikomi siekiant nustatyti, ar skolininkas galėjo pastebėti muitinės klaidą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

- 40 Pirmais dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar iš ryžių, druskos ir vandens pagamintus lakštus, kurie išdžiovinti, bet termiškai neapdoroti, reikia priskirti NK 1905 90 20 subpozicijai ir ar klasifikavimo reglamentas galioja.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

- 41 *H & S* mano, kad NK 1905 pozicija apima tik keptus tiesiogiai vartoti paruoštus produktus, kaip Teisingumo Teismas leido suprasti 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimo *Uelzena Milchwerke* (C-12/94, Rink. p. I-2397) 12 punkte. Todėl reikėtų pripažinti, kad klasifikavimo reglamentas negalioja.
- 42 Nyderlandų, Graikijos ir Italijos vyriausybės bei Komisija mano, kad KN 1905 pozicija apima ne tik keptus bei tiesiogiai vartoti paruoštus produktus ir kad ryžinio popieriaus priskyrimas KN 1905 90 20 subpozicijai neprieštarauja Kombinuotajai nomenklatūrai. Todėl jos mano, kad klasifikavimo reglamentas galioja.

Teisingumo Teismo atsakymas

- 43 Pirmiausia reikia priminti, kad tarifinę klasifikaciją lemiantis kriterijus paprastai turi būti nustatomas atsižvelgiant į jų požymius ir objektyvias savybes, apibrėžtas KN pozicijos ir skyriaus ar skirsnio pastabų formuluotėse (2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Olicom C-142/06*, Rink. p. I-6675, 16 punktas ir nurodyta teismo praktika).
- 44 Bendrojo muitų tarifo skirsnių antraštėse esančios pastabos, kaip ir Muitinių bendradarbiavimo tarybos SS paaiškinimai, yra svarbios priemonės užtikrinant vienodą šio tarifo taikymą, kuriomis galima remtis jį aiškinant (minėto sprendimo *Olicom* 17 punktas ir nurodyta teismo praktika).

- 45 Tiesa, kaip tvirtina ieškovė pagrindinėje byloje, kad KN 1905 pozicijos apibrėžime olandų kalba, kitaip nei kai kuriomis kitomis kalbomis, aiškiai nenurodomi plokštieji vafliai, ryžinis popierius ir panašūs produktai, kurie turi būti „sausai“. Iš tiesų apibrėžime šia kalba nurodomi tik lakštų pavidalo produktai.
- 46 Vis dėlto pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrijos reglamentus būtina aiškinti vienodai, todėl, kilus abejonei, negalima nuostatos teksto vertinti izoliuotai, atvirkščiai, jį aiškinti ir taikyti reikia atsižvelgiant į jo versijas kitomis oficialiosiomis kalbomis (1999 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Söhl & Söhlke*, C-48/98, Rink. p. I-7877, 46 punktas).
- 47 Dėl *H & S* nurodomos KN 1901 pozicijos reikia pripažinti, kad ši pozicija, kaip aiškiai nurodyta jos apibrėžime, apima tik maisto produktus iš miltų, kruopų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurie nenurodyti kitoje KN vietoje. Taigi ši nuostata yra liekamojo pobūdžio ir negali apimti produktų, kurių apibrėžimas atitinka kitas atitinkamo KN skirsnio pozicijas. Be to, KN 1901 90 99 pozicija, prie kurios deklaruojuant priskirtos pagrindinėje byloje nagrinėjamos prekės, nurodo „kitus“ produktus, t. y. tuos, kurių negalima priskirti kitai minėtos likutinės 1901 pozicijos subpozicijai.
- 48 Be to, kaip nurodė ir generalinė advokatė išvados 43 ir 44 punktuose, ryžinis popierius („rice paper“) arba „sausai“ produktai aiškiai nurodyti KN 1905 90 20 subpozicijos tekstuose daugeliu kalbų.

- 49 Toliau, kitaip nei Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse pastabose tvirtina *H & S*, nė vienoje kalbinėje versijoje nenurodoma, kad minėtai subpozicijai priskiriami tik kepti produktai. Iš tiesų apie produktus, kuriuos apima KN 1905 pozicija, o tiksliau – jos 1905 90 20 subpozicija, pasakoma, tik kad jie yra „sausos“ pavidalo.
- 50 Komisijos pastarosios subpozicijos paaiškinime nurodoma „SS paaiškinimų 1905 pozicijos paaiškinimų B dalis“. Kaip pažymėjo Nyderlandų vyriausybė, šiuose paaiškinimuose nurodomi produktai iš miltų ar krakmolo, kurie paprastai yra lakštų pavidalo, daugiausia kepti ir labai įvairios paskirties. Taigi pagal Komisijos ir SS paaiškinimus prekė nebūtinai turi būti kepta, kad ją būtų galima priskirti KN 1905 90 20 subpozicijai.
- 51 Galiausiai iš minėto sprendimo *Uelzena Milchwerke* 12 punkto nereikėtų daryti išvados, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog KN 1905 pozicija taikoma tik „keptiems“ produktams. Tiesa, kad šiame 12 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, jog priskyrimas 1905 pozicijai „duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai <...>“ ir 1905 30 subpozicijai „saldūs sausainiai; vafLIAI ir sausblyniai“ reiškia, jog nagrinėjama prekė yra bent vieną kartą kepta. Vis dėlto reikia pripažinti, kad toks vertinimas skirtas tik pirmai į 1905 pozicijos apibrėžimą įtrauktų produktų kategorijai, t. y. „duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai, su kakava arba be kakavos“, kuriai skirta SS paaiškinimų 1905 pozicijos paaiškinimų A dalis.
- 52 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad sausų, peršviečiamų įvairaus dydžio lakštų pavidalo maisto produktų, pagamintų iš ryžių miltų, druskos ir vandens, priskyrimas KN 1905 90 20 subpozicijai atitinka šios subpozicijos apibrėžimą.

53 Todėl į pirmuosius du klausimus reikia atsakyti taip:

- iš ryžių, druskos ir vandens pagamintus lakštus, kurie yra išdžiovinti, bet termiškai neapdoroti, reikia priskirti NK 1905 90 20 subpozicijai,

- išnagrinėjus pateiktą klausimą, nenustatytas joks veiksnys, kuris turėtų įtakos klasifikavimo reglamento galiojimui.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

54 Trečiuoju ir ketvirtuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar nacionalinį teismą, nagrinėjantį ieškinį dėl pranešimo apie reikalavimą sumokėti importo muitus konkrečiu atveju ir vertinantį šį atvejį pagal Muitinės kodekso 220 straipsnį, įpareigoja dėl to paties atvejo jau priimtas Komisijos sprendimas, kuriame ji nagrinėja minėto kodekso 239 straipsnio 1 dalies antros įtraukos taikymo sąlygas.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

55 *H & S* mano, kad nacionalinio teismo, priimančio sprendimą dėl Muitinės kodekso 220 straipsnio taikymo konkrečiam atvejui sąlygų, neįpareigoja Komisijos sprendimas dėl šio atvejo to paties kodekso 239 straipsnio atžvilgiu, nes Bendrijos teisės taikymo vienodumą užtikrina prejudicinio sprendimo procedūra.

- 56 Nyderlandų, Graikijos, Italijos vyriausybės ir Komisija mano, kad toks pastarosios sprendimas įpareigoja nacionalinį teismą, o norėdamas nuo jo nukrypti jis turi sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol Bendrijos teismai, nagrinėjantys ieškinį dėl minėto sprendimo panaikinimo, priims galutinį sprendimą, arba pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl Komisijos sprendimo galiojimo.

Teisingumo Teismo atsakymas

- 57 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad Muitinės kodekso 220 ir 239 straipsniuose numatytais procedūromis siekiama to paties tikslo, t. y. užtikrinti, kad importo arba eksporto muitai paskiau būtų mokami, tik kai toks mokėjimas yra pateisinamas ir atitinka pagrindinį principą, pavyzdžiui, teisėtų lūkesčių apsaugos principą (žr. 1993 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Hewlett Packard France*, C-250/91, Rink. p. I-1819, 46 punktą ir minėto sprendimo *Söhl & Söhlke* 54 punktą).
- 58 Vadinasi, sąlygas, kuriomis šie straipsniai taikomi, t. y. Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antros įtraukos atžvilgiu – akivaizdaus aplaidumo požymių nebuvimą suinteresuotojo asmens veiksmuose, o to paties kodekso 220 straipsnio atžvilgiu – muitinės skolininko negalėjimą nustatyti muitinės klaidos, reikia aiškinti taip pat (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Söhl & Söhlke* 54 punktą).
- 59 Todėl, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, siekiant įvertinti, ar ūkio subjektas pademonstravo „akivaizdų aplaidumą“ Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antros įtraukos prasme, reikia pagal analogiją taikyti kriterijus, kuriais remiantis patikrinama,

ar ūkio subjektas galėjo pastebėti muitinės padarytą klaidą. Muitinės kodekso 220 straipsnio prasme (žr. minėto sprendimo *Söhl & Söhlke* 55 ir 56 punktus bei 2003 m. kovo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-156/00, Rink. p. I-2527, 92 punktą).

- 60 Pagal Įgyvendinimo reglamento 871 ir 905 straipsniuose numatytas procedūras, kai muitinė mano, kad atitinkamai Muitinės kodekso 220 straipsnio 2 dalies b punkte ir 239 straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje nurodytos sąlygos yra įvykdytos, kitais nei šio reglamento 869 ir 899 straipsniuose numatytais atvejais ji pati arba valstybė narė, kuriai ši muitinė priklauso, perduoda šį atvejį Komisijai, kad ji nustatytų, ar minėtos sąlygos tikrai įvykdytos.
- 61 Taigi, kitais nei reglamentuojančiose nuostatose numatyti specifiniai atvejai, Bendrijos teisės aktų leidėjas nusprendė patikėti Komisijai įvertinti aplinkybes, kuriomis sutinkama atsisakyti paprastai mokėtinų biudžeto pajamų, turint mintyje, kad produktų importo į Bendrijos teritoriją muitai sudaro Europos Bendrijų biudžeto nuosavus išteklius. Tokią išvadą patvirtina tai, kad Komisijai suteikti įgaliojimai pagal Įgyvendinimo reglamento 875 straipsnį ir 908 straipsnio 3 dalį, šiomis nuostatomis numatant, kad Komisija gali, laikydamasi savo nustatytų sąlygų, suteikti teisę vienai ar daugiau valstybių narių atsisakyti paskesnio muitų įtraukimo į apskaitą, grąžinti muitus arba atsisakyti juos išieškoti tokiais atvejais, kai faktinės aplinkybės ir teisės normos atitinka jos nagrinėtas ankstesniuose sprendimuose.
- 62 Kaip Teisingumo Teismas jau yra patikslinęs, Komisijai suteikiama teisė priimti sprendimą dėl paskesnio muitų išieškojimo, siekiant užtikrinti vienodą Bendrijos teisės taikymą. Šiam tikslui gali kilti grėsmė tais atvejais, kai prašymas atsisakyti paskesnio išieškojimo patenkinamas, nes įvertinimas, kuriuo valstybė narė gali remtis priimdama palankų sprendimą, tam tikromis aplinkybėmis, jei nebus apskūstas, gali išvengti bet

kokios kontrolės, leidžiančios užtikrinti vienodą Bendrijos teisės aktais nustatytų sąlygų taikymą. Tačiau taip nėra tuomet, kai nacionalinė muitinė vykdo išieškojimą, nesvarbu, kokia būtų suma, nes tokiu atveju suinteresuotasis asmuo visuomet gali apskųsti tokį sprendimą nacionaliniuose teismuose (2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Conseil général de la Vienne*, C-419/04, Rink. p. I-5645, 42 punktą ir nurodytą praktiką).

⁶³ Tokiu atveju nacionalinis teismas įvertina, ar, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, šios sąlygos įvykdytos, o Teisingumo Teismas galės užtikrinti Bendrijos teisės vienodą taikymą pagal prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrą (šiuo klausimu žr. 1990 m. birželio 26 d. Sprendimo *Deutsche Fernsprecher*, C-64/89, Rink. p. I-2535, 13 punktą ir minėto sprendimo *Conseil général de la Vienne* 42 punktą bei nurodytą teismo praktiką).

⁶⁴ Vis dėlto, kai valstybė narė kreipiasi į Komisiją dėl prašymo atsisakyti išieškoti importo muitus pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį, o pastaroji priima sprendimą, jame pateikdama teisės ar fakto vertinimus konkrečiu importo operacijų atveju, tokie vertinimai pagal EB 249 straipsnį privalomi visoms valstybės narėms, kuriai skirtas toks sprendimas, institucijoms, taip pat jos teismams, į kuriuos kreiptasi dėl to paties atvejo įvertinimo minėto kodekso 220 straipsnio atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 1998 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Sportgoods*, C-413/96, Rink. p. I-5285, 41 punktą).

⁶⁵ Todėl, turint mintyje reikalavimą vienodai taikyti Bendrijos teisę, vėlesnis nacionalinio teismo sprendimas dėl ūkio subjekto „galėjimo nustatyti“ nacionalinės muitinės klaidą negali paneigti Komisijos sprendimo dėl to paties ūkio subjekto „akivaizdaus aplaidumo“, priimto nagrinėjant tas pačias šio ūkio subjekto importo operacijas.

- 66 Taigi, jei vykstant procesui nacionalinis teismas, kaip šiuo atveju *Gerechtshof te Amsterdam*, nagrinėjantis ieškinį dėl pranešimo apie reikalavimą sumokėti importo muitus, žino, kad kreiptasi į Komisiją pagal Muitinės kodekso 220 arba 239 straipsnį, jis turi vengti priimti pagal šiuos straipsnius priimtam Komisijos sprendimui prieštaraujančius sprendimus (pagal analogiją žr. 1991 m. vasario 28 d. Sprendimo *Delimitis*, C-234/89, Rink. p. I-935, 47 punktą ir 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Masterfoods ir HB*, C-344/98, Rink. p. I-11369, 51 punktą). Tai reiškia, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris negali savo vertinimu pakeisti Komisijos vertinimo, turi sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol Komisija priims sprendimą (šiuo klausimu žr. 1999 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *De Haan*, C-61/98, Rink. p. I-5003, 48 punktą).
- 67 Bet kuriuo atveju, kaip Teisingumo Teismas priminė nagrinėdamas bylas dėl EB 81 ir EB 82 straipsnių, jei nacionalinis teismas abejoja dėl Bendrijos institucijos akto galiojimo arba aiškinimo, jis gali arba privalo pagal EB 234 straipsnio antrąją ir trečiąją pastraipas pateikti prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui (žr. minėto sprendimo *Masterfoods ir HB* 54 punktą).
- 68 Jei, kaip pagrindinėje byloje, importuotojas per EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje numatytą terminą pareiškė ieškinį, siekdamas Komisijos sprendimo dėl prašymo atsisakyti išieškoti muitus pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį panaikinimo, nacionalinis teismas turi nuspręsti, ar sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas galutinis sprendimas dėl minėto ieškinio, ar pačiam pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą dėl galiojimo (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Masterfoods ir HB* 55 punktą).
- 69 Tačiau kai sprendimą dėl konkretaus atvejo pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį priima Komisija, ji neprivalo atsižvelgti į nacionalinio teismo anksčiau priimtą sprendimą dėl to paties Muitinės kodekso 220 straipsnio sąlygų taikymo tam pačiam atvejui (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Masterfoods ir HB* 48 punktą).

70 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti taip:

- kai valstybė narė kreipiasi į Komisiją dėl prašymo atsisakyti išieškoti importo muitus pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį, o pastaroji priima sprendimą, jame pateikdama teisės ar fakto vertinimus konkrečiu importo operacijų atveju, tokie vertinimai pagal EB 249 straipsnį privalomi visoms valstybės narės, kuriai skirtas toks sprendimas, institucijoms, taip pat jos teismams, į kuriuos kreiptasi dėl to paties atvejo įvertinimo minėto kodekso 220 straipsnio atžvilgiu,
- jei importuotojas per EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje numatytą terminą pareiškė ieškinį dėl Komisijos sprendimo, susijusio su prašymu atsisakyti išieškoti muitus pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį, panaikinimo, nacionalinis teismas turi nuspręsti, ar sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas galutinis sprendimas dėl minėto ieškinio, ar pačiam pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą dėl galiojimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

71 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Iš ryžių, druskos ir vandens pagaminti lakštai, kurie yra išdžiovinti, bet termiškai neapdoroti, priskiriami 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl bendrojo**

muitų tarifo I priede, iš dalies pakeistame 1997 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1624/97, pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros 1905 90 20 subpozicijai.

- 2. Išnagrinėjus pateiktą klausimą, nenustatytas joks veiksnys, kuris turėtų įtakos 1997 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1196/97 dėl tam tikrų prekių klasifikavimo minėtoje Kombinuotoje nomenklatūroje galiojimui.**

- 3. Kai valstybė narė kreipiasi į Europos Bendrijų Komisiją dėl prašymo atsisakyti išieškoti importo maitus pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97, 239 straipsnį, o pastaroji priima sprendimą, jame pateikdama teisės ar fakto vertinimus konkrečiu importo operacijų atveju, tokie vertinimai pagal EB 249 straipsnį privalomi visoms valstybės narėms, kuriai skirtas toks sprendimas, institucijoms, taip pat jos teismams, į kuriuos kreiptasi dėl to paties atvejo įvertinimo šio reglamento 220 straipsnio atžvilgiu.**

Jei importuotojas per EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje numatytą terminą pareiškė ieškinį dėl Europos Bendrijų Komisijos sprendimo, susijusio su prašymu atsisakyti išieškoti maitus pagal šio reglamento 239 straipsnį, panaikinimo, nacionalinis teismas turi nuspręsti, ar sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas galutinis sprendimas dėl minėto ieškinio, ar pačiam pateikti Europos Bendrijų Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą dėl galiojimo.

Parašai.